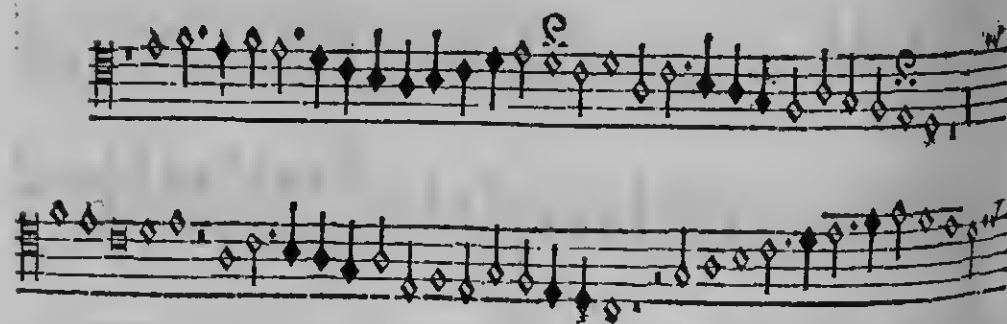

Monados in Aeolio tertium
exemplum ex eodem.

Monados in Aeolio quartum
exemplum incerti
authoris.

Sed hæc

Sed hæc de Æolijs Monade sufficiant. De Dyade exemplū nullū erat
Sadmanum. Triados unum dūtaxat adponamus ad modum elegans
Iacobi Hobrechthi, ubi Basis pulcherrime hunc habet Modum. Cæte-
rum quidam nuper Altitonantē adiecerunt, sed nos *γῦναι* Lectori offer-
re, non adultera obtrudere consueuimus. Mirum uero quosdam uolupta-
tis loco ducere, alijs sua nugamenta tam temerē adsuere. Sanè quod tute in
tuis operibus nolles fieri, quin in alio caues? Sed laterem lauo. Cantus &
Tenor Hypoæolijs sunt, quanquam Cantus diatessaron Hypodorijs infer-
nè accepit, ut sit inter a ac ee. Tenor autem inter G ac g, uidelicet
supernè defecto tono, quem infernè adijcit, ad quem
Modum Iodocus Pratenſis Gaudeamus
ex Dorio fecit Æolium, ut priore
diximus libro, cap. 36.

Y 4 Triados

Dodecachordi Triados in Aeolio exemplū

Iacobi Hobrechthi.

P Arce Domine parce po pu lo
tu o, quia pi us es & mi fe ri
cors ex audi nos in æter num
Do mi ne
P Ar ce Do mi ne, par cepo pu
lo tu o Quia pi us
es, & mi fe ri cors ex
audi nos in æter num Do mi
ne

Parce

Liber III.

P Arce Dñe populo tuo. Quia pius es, & misericors.
exaudi nos in æternū Domine.

De mox sequente quatuor

uocum Cantione.

Sequens Cantio Adam ab Fulda est Franci Germani, patrijs etiam uerbis elegantissime composita, ac per totam Germaniam cantatissima. In ea Tenor Aeolium uerè præsentat cum Semiditono supernè, & tono inferè adpositis, quod & Dorius habet, et Hypodorius, ut iam sepius dictum est. Ipsa Modi diapason per diatessaron ac diapente secta, elegantissime Tenorem concludit. Nostra ætate Cantores putant Dorium esse magna artis ignominia, cum duo hi Modi ex duabus sint diapason speciebus, Aeolius ex prima. Dorius ex quarta. In qua hoc mirum nobis accidit, cum uerbacius Cantilenæ in Latinum sermonem uertere uellemus, quod hæc non Germanis tantum, sed alijs item nationibus scriberemus, conati, quàm fieri potuit singulas syllabas singulis reddere notulis, hoc est breuis breuib, longas longis, hæc carmina, ne cogitantibus quidē nobis emerferunt, hoc quo uides subiecta modo, quædam defecta, quædam informia, sed notulæ ipsæ in causa fuerunt (quando eas mutare fas non erat) quo minus omnia absoluta fuerint.

O Vera lux & gloria	Dimetrū Iambicū Acatalecticum.
Altissimi PATRIS	Dimetrum Iamb. Brachycatalect.
IESU redemptor humanæ gēris,	Dimet. Iamb. Scazon Hypcatalect.
Spes, simulq; Salutis portus.	Dimet. Trochaicum sed Scazon.
Oram, te, mūdi dec; PATRIS honos,	Trimetrum Iamb. Catalecticum.
Intende rebus hominū penè perditis	Trimetrum Iamb. Acatalecticum.
Quas, tu nisi polo uides, ppitio, collapsuras,	Quadratū Iamb. Catalect.
Casuq; pessimo mox	Dimetrum Iamb. Catalecticum.
Ruituras, certius nihil.	Dimetrum Iamb. Acatalecticum.
Tot fulgurant miseriæ,	Dimetrum Iamb. Catalecticum.
Hostisq; noster animo	Ad Idem.
Nequissimus.	Monometrū Iamb. Acatalecticum.
Defensa CHRISTE q̄s cruore redemisti,	Trimetrum Iamb. Acatal. sed Scazon.
Coelū domiciliū da nobis, fiat. Amē.	Hexametrum Heroicū sed Claudum.

Aeolij

Dodecachordi Acelij III uocibus exemplum.

O Vera lux & gloria altissimi Patris IESV
redēptor humanæ gen- tis. Spes simulq̃ Salutis portus
Oramus te mūdi decus, Patris honos. Intendere re bus hominū
penē perditis. Quas, tu nisi polo uides propitio, collapsu-
ras Casuq̃ pessimo mox Ruituras certius nihil. Tot fulgurāt miseriae,
Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus Defensa CHRISTE q̃s cruore redemi-
sti. Cœlū domiciliū da nobis fiat Amen.

O Vera lux & gloria Altissimi Patris IESV redēptor
hum. gētis, spes simulq̃ salutis por. Oram⁹ te mūdi dec⁹ Patris honos. In-
tēde reb. hoīm penē pditis. Quas tu nisi polo uides ppitio, collaps. Casuq̃
pessio mox Ruit. cert. nihil. Tot fulgur. miser. Hostisq̃ noster aīo Neq̃ss.
Defensa CHRISTE q̃s cruore redemisti Cœlū domic. da nob. fiat Amē.
Adam

Liber III. Adam ab Fulda Francus Germ.

O Vera lux et gloria Altissimi patris IESV redemptor humanæ
gentis Spes simulq̃ Salutis portus Oramus te mundi
decus, patris honos Intende re bus hominū penē perditis. Quas
tu nisi polo uides propitio, collapsuras Casuq̃ pessimo mox Ruituras certius
nihil. Tot fulgurāt miseriae, Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus Defensa CHRIS-
TE q̃s cruore redemisti. Cœlum domicilium da nobis fiat Amen.

O Vera lux & Gloria Altissimi Patris IESV redem-
ptor humanæ gentis, Spes simulq̃ salutis portus Oramus te mun-
di decus Patris honos Intende rebus hominū penē perdi-
tis. Quas tu nisi polo uides ppitio, collapsuras Casuq̃ pessio mox Ruituras certi-
nihil. Tot fulgurāt miseri⁹, Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus. Defensa CHRIS-
TE q̃s cruore redemisti Cœlū domic. da nobis fiat Amen. Subiun-

SVbiungemus autem huius Modi aliud exemplum amici nostri Damiani à Goes Equitis Lusitani, uiri nobilis, & eximij nostræ tempestatis Symphonetæ. Qui postq̃ totam fermè lustrasset Europam, hic ad Hercyniæ syluæ caput D. ERASMV M Roterodamum inuisit, cuius hospitio aliquot mensibus suauiissime est usus, hinc inter nos noticia orta, hinc amicitia facta, quæ nunq̃ quo ad uixero euanesceat. In huius Cantilenæ Bassi atq̃ Cantu, Æolij modi uera est formula. Tertia uox in neutram partem explet modum, sed de utroq̃ extremo participat ac uelut suum communicat corpus. Verba sunt ex septimo Capite Michææ.

Aliud Æolij Modi exemplū

authore D. Damiano à Goes Lusitano.

CANTVS

N Elæ teris in i mica mea,
inimica mea, inimica mea super me,
super me, quia cecidi, quia cecidi,
quia cecidi, confurgam cum sedero.
ro. ij. In tenebris Dominus
lux mea est 3. Dominus
lux mea est. Dominus lux mea est.

Nelæteris

MEDIA
UOX

N Elæteris, nelæteris in i
mica mea inimica mea ij. super me
super me Quia cecidi quia
ce cidi quia cecidi confurgam
cum sedero, confurgam cum sedero
ro in tenebris

BASIS

N Elæteris nelæteris nelæteris inimica
mea inimica mea super me super me
quia cecidi, quia cecidi Quia cecidi con
furgam cum sedero confurgam cum sedero cum se
dero in tenebris Dñs lux mea est Dominus lux mea
est Dñs lux mea est. Z De Hypophrygio

Dodecachordi

De Hypophrygio exempla,

Caput XIII.

Nunc Hypophrygij Modi exempla ponenda sunt. De quo præfari hoc necesse habemus, quod priore libro de eodem admonuimus. Nempe ratio esse huius Modi cantus, Qui uel in B magnum descendant, uel qui b paruum non superent, Itaque intra duo Cc consistunt perinde ac si Ionici, cum ab ijs in immensum distent. Sæpius etiam in usu esse apud Symphonetas, ut in d paruum exurgant, nec infra D descendant, quod & Princeps eius Phrygius habet, id priore quoque libro exemplo Pangel lingua declaratum est, cap. 36. Ut uerum sit quod quidam Musici aiunt nullos duos quidem Modos propius coniungi quam Hypophrygium ac Phrygium, frequenter enim connexi intra octauam, nonam ac decimam consistunt, cum alij undecimam etiam excedant, nempe diapasone ac diatessaron. Huius igitur Modi ad formam præcedente capite descriptam iria ponemus exempla. Primum trium uocum, simplex ac uetustum, & huius nascentis olim musicæ, In cuius Cātu & supernè & infernè ad huius Modi diapasone tonus adiectus est. In Tenore infernè ademptum semitonium minus, quod supernè adiectum est unum cum Tono. In Basi contra, supernè tonus ademptus infernè locum inuenit. Phrasis tamen est Æolia. Secundum quatuor uocum, eruditioris iam seculi & magis exercitati, Cantus & Tenor ut in priore. Basis semiditono depressior, Harmonia est in primis grauis & Modum belle exprimens. Tertium uero exemplum omnibus absolutum numeris, quo modo iam à uiginti annis in fastigio Musica posita inclaruit. Sed ut ingeniosa magis cantio est, ita longe magis licentiosa, hoc est iudicium meum, Lectori (ut ubique admonemus) sit liberum & ipsi iudicare quod uolet. Verba primi exempli sunt Psalmo undecimo.

Hypophrygij I. Exemplum.

CANTUS

S Aluum me fac Do mi ne, Quo ni am de fecit

San ctus, Quoniam diminutæ sunt ue ri tates à fi lijs

hominum. Vana locuti sunt unus quisque ad proximum suum.

Saluum

TENOR

S Aluum me fac Do mine, Quoniam de fecit

San ctus. Quoniam diminutæ sunt ueritates à filiis hominū. Vana locuti sunt Unusquisque ad proximum suum.

BASIS

S Aluum me fac Dñe Domi ne, Quoniam de fecit

San ctus, Quoniam diminutæ sunt ueritates à filiis hominū. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum.

Z : Hypophrygij

Dodecachordi Hypophrygij exemplum II.

Iaac Germa-

CANTVS

T ta pulchra es ami ca me a, & ma cu la
non est in te, nō est in te, fauus di stil lans labia tu a. mel &
lac sub lin gua tua, o dor unguen torum tu o rum su
pero mni a aro ma ta. Iam enim hy ems tran sīt Im
ber abiit & re cessit.

TENOR

T O ta pul chra es ami ca me a, & macula
non est in te. Fauus distillans la bi a tu a,
mel & lac sub lingua tu a. odor unguentorū tuorum super
omnia aro ma ta, iam enim hyems transijt,
Imber abiit, & recessit.

Ex Cant. cap. iiii. & ii. Henricus

nus author.

ALTITONANS

T O ta pulchra es amica mea.
& macula non est in te.
O ta pul chra es ami ca me a,
nō est in te. Fauus distillans labia tu
a, mel & lac sub lingua tu
a, o dor unguentorum tu o rum super sup omnia aroma
ta. Iam enim hyems transijt, imber abiit,
& recessit.

BASIS

T O ta pul chra es ami ca me a,
nō est in te. Fauus distillans labia tu
a, mel & lac sub lingua tu
a, o dor unguentorum tu o rum super sup omnia aroma
ta. Iam enim hyems transijt, imber abiit,
& recessit.

Dodecachordi

F Lo resappa rue runt, ui ne æ floren tes
 odorem dederunt. Et uox turtu ris au di . ta
 est inter ra no stra, Surge,
 pro pera ami ca mea, ami
 ca mea, ueni de Libano. Veni, coro
 na be ris.

F Lo resappa ru erunt, uine æ florentes
 odo rem dederunt. Et uox tur tu ris au
 di ta est in inter rano stra. Sur ge, pro pera ami
 ca mea, ueni de Li bano, Veni, coro na be ris.
 Flores

A L T E R A

Liber III.

F Lo res ap pa rue runt,
 uineæ flo
 rentes odo rem dederunt. Et uox tur tu ris
 au di ta est in terra nostra,
 Surge, pro pe ra

ami ca mea, ueni de Libano.
 Veni, co ro na be ris.

F Lo resappa ru e runt, ui neæ flo
 ren tes odorem. Et uox turtu ris au
 di ta est in terra nostra, Surge,
 pro pe ra amica mea, amica mea, ueni de
 Libano, Veni corona be ris.

P A R S.

Z 4 Hypo

Dodecachordi Hypophrygij exemplum III.

M Agnus es tu Do mi ne, & magnum no-
men tuum, uberrimus fons gratiarum. & Deus summe
bonus. Suaue refrigerium
lacry man tis, Dulce solatium
uni ca mer ces supernorum ci ui um.

E T magnum no men tu um,
uber ri mus fons gra tia rum. Et De us.
& sum me bo nus. Sua ue
re fu gium la cry man tis. Dulce sola
tium, uni ca mer ces superno rum
ci ui um.

Iodocus

Liber III. Iodocus a Prato author.

E T magnum nomen tu um, uber ri mus
fons gra ti a rum. Incly ta pro les sum mi
Dei, & Deus summe bo nus lan guen tis ani-
ma. Dulce sola ti um,
uni ca mer ces super norum ciui um.

M Agnus es tu Domine. Et magnum
nomen tuum, uberrimus fons omnium gra tis
a rum. Incly ta proles summi Dei. Deus
sum me bo nus lan guen tis ani ma.
Dulce so la cium, uni ca mer ces supernorum
ciuium.

Tupauperum

T V pauperū refugiū, tu lāguoris remedium, spes exulū, fortitudo
labo ran ti um, ui a erran ti um. Et nunc
redēptor Dñe ad te solum confugio, te Deū uerum ado ro, In
te spe ro, Sal, mea IESV Christe, adiuua me, Ne unq̃
obdor mi at in morte anima mea.

T V pauperū refugiū, Tu languoris remedium, spes exulū,
fortitudo laborantium. Veritas & ui ta. Et nunc
redēptor Dñe, ad te solū cōfugio. Te uerū Deū ado ro,
in te confido salus mea IESV Christe, adiuua me, ne unq̃ obdor mi at
in mor te anima mea.

Tu pauperum

A L T E R A

T V pauperū refugiū. Tu lāguoris re me di um, spes exulum, for
titudolaboran ti um, uia er ran
tium. Et nūc redēptor Dñe Ad te solū cōfugio, Te uerū
Deum ado ro, In te spero, Salus mea IESV CHRISTE ad
iuua me, Ne unq̃ obdor mi at in mor te ani ma
mea.

T V pauperū refugiū, languoris remedium, spes exulum, for
titudolaborantiū. Veritas & ui ta. Et nunc
redēptor Dñe ad te solū cōfugio. Te uerū Deum ado ro, In te
cōfido salus mea IESV Christe adiuua me, Ne unq̃ obdormiat i morte
anima mea.

Hyperæoli

P A R S.

Dodecachordi Hyperæolij Modi exemplū.

A Tq̃ horum quidem, quos hactenus recensuimus Modorum exempla ubiq̃ obuia sunt. Verum huius, ac sequētis Modi, non item. Huius quidem integrum nullum, quod sciam, inuenitur, sed ut fingi queat, superiore uolumine docuimus. Apud Petrum Platen sem defectum supernè ditono inueni, adiecto infernè tono, cum tamen ea missa esset ad Aeolium intonata Modum, supernè deficiens Tono, quem infernè habet, ut ad finē Capituli 36. superioris libri ostendimus, Eam mox ponemus si prius Sixti Dietrichi nostra ætate insignis Symphonetæ posuero, quod nuper è Constantia ad nos misit. In quo Tenor inter b ac bb incedit, adcepto infernè tono Authentarum lege, Totamq̃ diapason supra finalem clauem habet, Vt merito inter Authentas numerari queat, siquidem in Modorū numerum accipiendus. De quo pluribus non est opus, quando superiore uolumine de eo nihil, quod sciam, neglexerimus.

Sixtus Dietrich.

O Do mi ne IESV CHRISTE fili De
i ui ui Qui di xi
sti Nolo mortem peccatoris, sed ut ma
gis, sed ut ma gis con uer
ta tur, & ui uat, & ui uat. Miserere,
miserere miserere mei Do mi nemei Dñe A
men.

O Domine

Liber III.

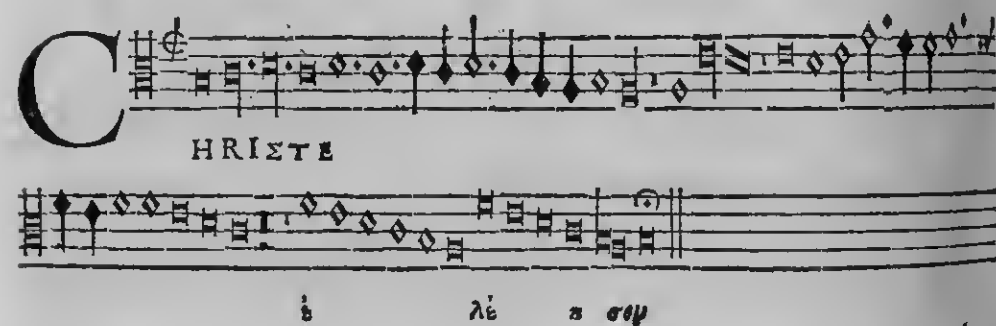
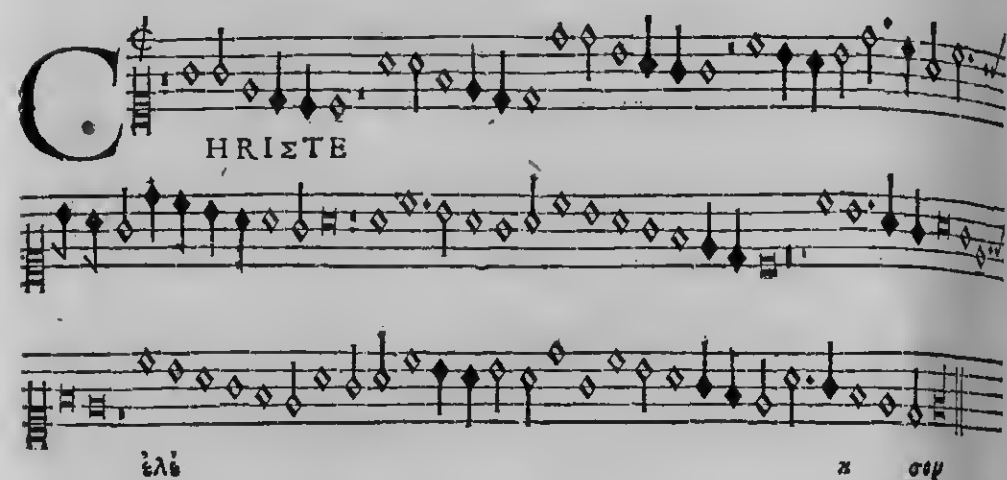
O Do mi ne IESV Chri ste, Fi li Dei ui ui, qui dixi
sti, no lo mortē pecca to ris: sed ut ma gis: sed ut ma gis
conuertat & uiuat. Miserere, mise re re mi se re re .
mei Domine mei Dñe Amen.

O Domine IESV Christe, ô Dñe IESV Christe Fi
li De i ui ui: fi li De i ui ui, qui di xi sti.
no lo mortē peccatoris, sed ut ma gis sed ut
ma gis conuertatur & ui uat,
& ui uat & ui uat. Miserere, miserere, miserere mei Domine:
mei Dñe: mei Dñe. A men.

Aa Hæc

Hæc Cantio præter expectatum auctori excidisse uidetur, Cuius Tenor, ut diximus, huius Modi finalem habet clauem, supernè ditono ab eius diapafon deficiens, infernè tonum adiicit. Reliquæ uoces à Phrygij natura haud multum absunt. Cum tota missa ad Æolium sit instituta Modum ab authore, ut iam diximus.

Hyperæolij alterū exemplū,

Authore

Author Petrus Platenfis.

Aa 2 DeHypolydio

Dodecachordi De Hypolydio, Cap. xv.

Sed ne huius quidē Modi exempla apud Symphonetas nostræ ætatis in uſu ſunt uſu. Apud ueteres Eccleſiaſticos, ut libro priore diximus, in haud infra quēti. Noſtri in eo tertiam diapente ſpeciem fa fa, in quartam ut ſol communiter, haud leui per Herculem momento, nempe qui hoc pacto in Hypoionici lenociniū huic ita obfuit, ut propemodum oblitterauerit, extinxeritq̃. Huius quidē Modi exempla, ut priore diximus libro, ſunt, Eſto mihi. Introitus in Quinquageſima. Item de Confefſoribus. Os Iuſti. Alia præterea cantica, ſed quorum pauca non aliqua in parte corrupta fuerint. Adeo noſtræ tempeſtatis molliculæ aures nihil paulo aſperius pati poſſunt. Quando uero, ut iam dixi, huius Modi nullum apud Symphonetas noſtra ætate uiderem exemplum, quod nō aliqua ex parte deprauatū eſſet, uidelicet in Hypoionicum detortū, Admonui ibi aliquot huius regionis mihi familiares, qui id negocij adſumerēt, atq; pro dignitate tractarent. Ibi Gerardus à Salice ſacræ religionis Presbyter, Belga natus, cui regioni hoc negocium plurimum debet, Introitum Oſi uſti ſatis dignē, ut mihi uiſum eſt, in tonauit: uno dūtaxat loco ſupra huius Modi Diapaſon, Tono adcepto, quod licentia in omnibus admittitur Modis. Cantus etiam intra huius Modi limites egregie eius naturam oſtēdit. Baſis uere Lydia eſt, cui tamen ſupernē adnexuit ditonum. Pſalmus deinde Laudate Dñm cuiuſdam Antuaceniſis eſt, in quo cum Cantus Hypolydium, Tenor Lydium referre uideantur: Finis tamen in omnibus cōfuſus facit, ut mediatio non ſit certa, maxime in Baſi, ipſa Phraſis tamen eſt duorū Modorum cum mi in b clauī. Lector ea exempla boni conſulat, Nam ad negocij oſtenſionem ſatis faciunt. Præmittimus tamen Monada, in qua Altitonans ex Tenore in Diapēte poſt Semibreuem procedit, Modus intra Cac c belle incedit. Mox Dyas ſubnectit. Vbi Tenor iſdem clauibus adcepto ſupernē Tono concluditur: Cātus inter c ac Cc, adceptis ſupernē Tono, in ſemitonio, naturali etiam huius Modi ſystemate cōcinnatus. Quanq̃ initia ſuis diſtantia. Author utriuſq; Gregorius Meyer, de quo in ſequentibus ſape.

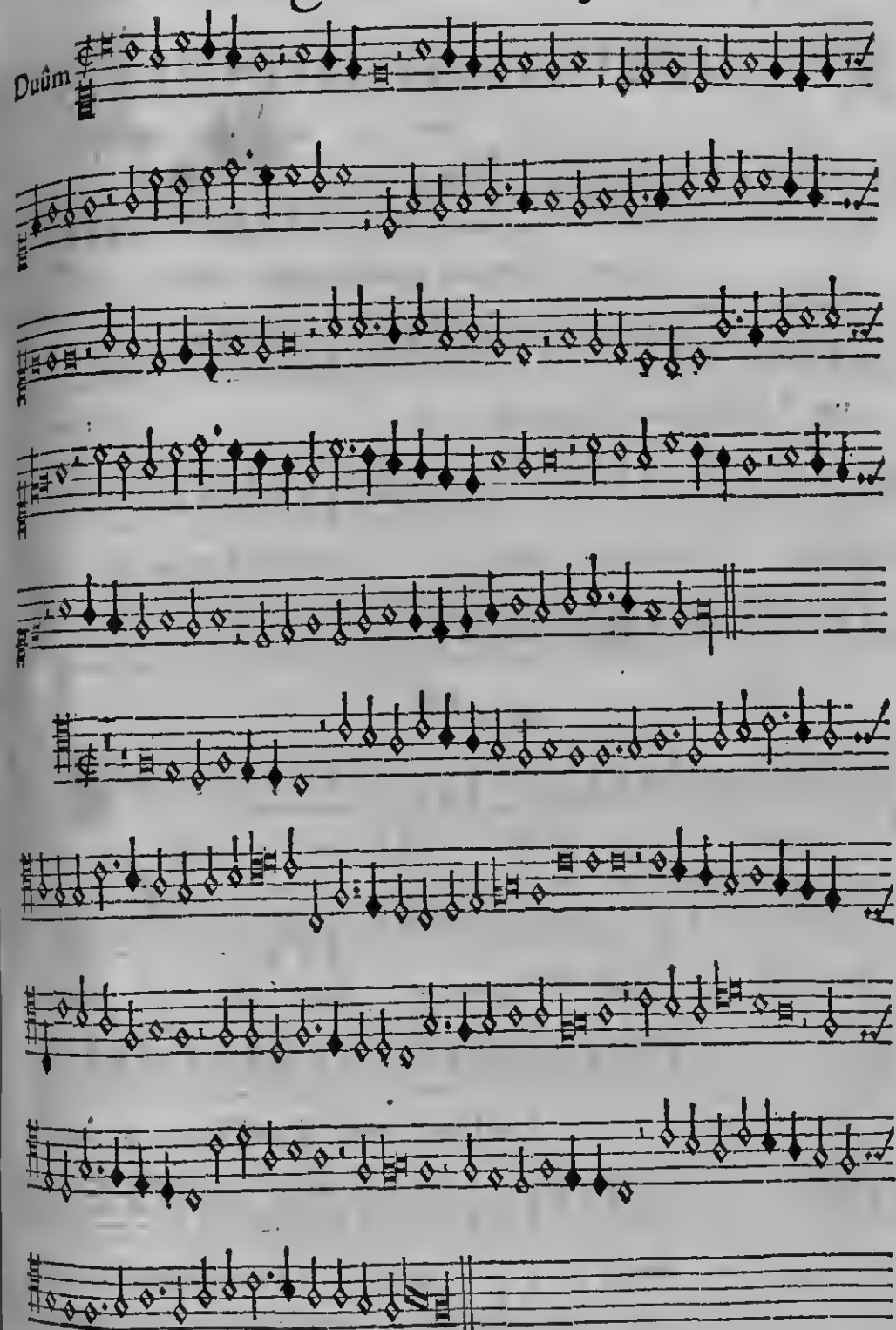
Hypolydij Monas author

Gregorius Meyer.

Gregorius

Gregorius Meyer.

Aa 3 Hypolydij

Dodecachordi Hypolydij exemplum Gerar

O Siu sti me di ta bi tur sapien-
tiam & lingua eius loquetur iudi-
ci-
um Lex Dei eius in corde i-
psi us.
No li & cæ. Neq; zela ue-
ris fa ci entes ini qui-
ta tem.

O Si iusti me di ta bi tur sa pi en-
tiam, sa pi en ti am & lingua e-
ius ij lo que-
tur iu di cium Lex Dei eius, Lex Dei e-
ius in
corde ipsi us, in corde i-
psi us. Neq; zela ue-
ris fa-
ci en tes ini qui ta tem, ini qui ta tem.

dusa

Liber III. dus a Salice Elandrus author.

O Siu sti me di ta bi tur
sapien tiam & lin gua eius loque tur iu di-
ci um. Lex Dei eius in corde ipsi us.
in corde ipsi us. Neq; ze la ue-
ris fa ci entes ini-
qui ta tem ij ini qui ta tem.

O Si lu sti me di ta bi tur sa pi en-
tiam, sa pi en ti am, & lin-
gua eius loque tur
iudicium ij Lex Dei eius
in cor de i-
psi us. Neq;
zela ue-
ris fa ci entes ini qui ta tem ini qui ta tem.
Aa 4 Hypolydij

Dodecachordi Hypolydij exemplum.

L Audate Dñm oēs gētes, o mnes gētes. laudate eum oēs po-
pu li. Quoniam confirmata est super nos misericor-
dia e ius. mi sericor dia eius. Et ueritas Dñi
manet in æter num, & ue ritas Dñi manet in æternū manet in
æter num.

L Audate Dñm oēs gen tes Laudate eum omnes
Po puli. mise ri cor dia e ius, & ue ri tas
Dñi manet in æter nū, & ue ritas Dñi manet in æternū In æ-
ternū manet in æter num. manet in æter num.

Legend

Legend

L Audate Dñm omnes gen tes: Laudate Dñm oēs gen-
tes, Laudate eū oēs populi. Quoniam cōfirma ta est su per
nos miseri cor dia e ius, & ue-
ritas Dñi manet in æter num, & ue ritas Dñi manet in æter
num manet in æter num.

L Audate Dñm oēs gētes. Laudate eū oēs populi omnes
po pu li misericordia e ius. Et ueritas Dñi ma-
net in æter num, & ue ritas Dñi manet in æternum manet in
æternum.

Sequitur pars altera.

Gloria

Gloria Patri, & Fi-lio, & Spi-ri-tu i San-cto.
 Et Spiritui San-cto. Et nūc, & semp, & in
 secula seculorū. Amē. Quoniam confirmata est su-
 per nos miseri-cordi-a e-ius. misericordi-a e-ius.
 Et ueritas Dñi manet in æternum. Et ueritas Dñi manet in æternū. ma-
 net in æter-num.

Gloria Patri & Filio, & Spi-ri-tu i Sancto. Si cut
 erat i principio & nūc & semp, & in secula seculorum A-men.
 Misericordi-a e-ius. & ueritas Domini manet in æ-
 ternum, & ueritas Dñi manet in æternum: In æ-ter-nū ma-
 net in æternum: manet in æter-num.

Gloria

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui San-cto, & Spi-ri-
 tui San-cto. Et nūc & semp, & in secula seculorū Amē.
 Quoniam confirmata est su-
 per nos miseri-cordi-a
 ius, & ueritas Dñi manet in æter-num: & ueri-
 tas Dñi manet in æter-num: manet in æter-num.

Gloria Patri, & Filio, & Spi-ri-tui San-cto. Et Spi-ri-
 tui San-cto. Sicut erat i principio & nūc & semp, Et i secula seculorū
 A-men. Quoniam cōfirmata est super nos Misericordi-a e-ius. &
 ueritas Dñi manet in æter-num. Et ue-ri-tas Dñi ma-net in æternū.
 manet in æter, man. in æternū.

De Ionico

Dodecachordi De Ionico exempla,

Caput XVI.

Alter huius tertiæ diapason speciei ex C in c Modus est Ionicus qui & Iastius, nostra ætate usitatissimus, ad quæ omne Vt, referunt Canatores & Symphonetæ, quemadmodum libro superiore de cōfana copiose scripsimus. Huius tria exempla ponere placuit. Primum quidem eruditissimū, duarum triumq; uocum Iodoci Pratenfis. In quo Cantus manifestam habet totius huius Modi phrasin, Tenor diapente dūtaxat, mox secundo loco etiam Basis totum Modū, tanta hercules modestia, tantaq; gratia, ut huiusmodi dignū erat, quo suum honoraret cōditorem. Alterum exemplum iuuenile est à puero Aquis Grani conditum Adamo Luyr, quod mihi olim obtulit Agrippinæ cum mathematicas illic profiteri disciplinas. Tertium Ioannis Richafort. Cuius magna est nostra ætate laus in componendis uocibus. In omnibus autem huius Modi exemplis trāspositio est per diatessaron à proprio loco, ut Basis intra Scalam locum habeat, nec extra uaget, quod & in plariscq; alijs ut in Dorio, ac Dorij plagio, Hypodorio, & huius Hypotonico fieri solet. Ad hoc enim tetrachordum Synemmenon utile est, alioqui ab scala prorsus relegandū, plus enim confusionis nobis parit quàm utilitatis præbeat. De Modi huius natura plura non sum dicturus, quod antea de eo abunde differuerimus, & quod omnibus notus. Ne exempla quidē tot daturus, ni casu in id proposuissetus essem. Quinq; uocum huius item Modi elegans exemplum est. Sabat mater dolorosa, Iodoci Pratenfis, nobilis compositio, quam cantionem, quod in manibus omnium est, consulto omisimus.

Iodoci Pratenfis de Ionico exēplū

CANTVS
Duūm.

A Veuerū corpus Christi natum ex Maria uirgine, ex Maria uirgine.

TENOR

A Veuerū corpus Christi natum ex Maria uirgine.

CANTVS

V Erepassum, immolatū in cruce pro homine. In cruce pro homine.

TENOR

V Erepassum, immolatū in cruce pro homine.

Trium eiusdem de eodem exemplum.

BASIS

V Erepassum, immolatū in cruce pro homine, in cruce pro homine.

Bb Ionici

Dodecachordi Ionici secundū exemplū Adā

I Vppiter omnipotens nu me ris con ce de ca noris Per.

stre pi ta re melos. Al ti sona au ri co mus citha ra non
defit Apollo Pie ri dumq̃ cho rus. Flu mi na

di spa ri bus phibet fugiētia neruis Or phe ūs, & fixum com
mouet ire nemus. Intētos etiam lapides hic red det in er te is

Et iuuat in domitos huc properare feras ij.

I Vppiter omnipotēs numeris cōcede can. Per stre pi ta re

melos. Altifona auricomos cithara nō defit Apol lo Pi e ris

dūq̃ choros. Flumina di spa ribus prohibet fu gi en tia ner

uis Orpheus & fix. cō. ire ne mus. Intētos etiā lapides hic reddat
Luyr

Luyr Aquę granēsis author.

inerteis. Et iuuat in do. huc properare fe ras. huc prope

re feras.

I Vppiter omnipotēs numeris conce de cano ris

Per stre pi ta re me los. Altifona auri comos Citha

ra non defit Apol lo Pie ri dumq̃ cho rus.

Flumina di spa ri bus phibet fugientia neruis Orpheus

& fix. cō. ire nemus. Intentos etiam la pides hic red dat

inertes Et iuuat in domitos huc properare feras huc

pro pe rare feras.

Bb 2 Ionici

Dodecachordi Ionici tertium exemplum

C Hristus re sur gens ex mor tu is iam non mo ri
tur ij. Mors illi, mors il li
tra non do mi na bi tur, non do mi nabi tur, quod
enim mortuus est, pec ca to mortuus
est se mel. quod autem uiuit, quod autem ui uit, ui uit De o. Al le
lu ia. alle lu ia.

C Hristus re sur gens ex mor tu is iam non mori tur
ij. Mors illi ul tra non do mi nabi tur, non do
minabitur. Quod em̃. Quod em̃ mortuus est,
ij. mortuus est se mel. Quod aut̃ ui
uit. Quod aut̃ uiuit, ui uit De o. Alle lu ia al le lu ia.

Ioannes

Ioannes Richafort author.

C Hri stus re sur gens ex mortuis iam non mori
tur. mors il li ul tra non
dominabitur, non dominabitur Quod
enim mortuus est, peccato peccato mor
tus est se mel. Quod autem uiuit,
uiuit Deo Al le lu ia alle lu ia.

C Hristus re sur gens ex mortuis iam non mo ri
tur. Mors illi ul tra non do mi na bi tur ij.
ij. Quod em̃ mortuus est Quod enim mortuus est, peccato mor
tus est se mel. Quod autem uiuit, uiuit Deo.
Alle lu ia al le lu ia al le lu ia.

Bb 3

Mortuus

M Ortuus est enim *ij.* ppter delicta nostra
 stra, & surrexit propter iustificationē nostrā. Quod autē
 ui uit *ij.* uiuit Deo. Alle lu
 ia. Alle lu ia.

Secunda pars.

M Or tuus est enim *ij.* ppter delicta nostra,
 & surrexit ppter iustificationē no stram. Quod autē
 ui uit. Quod autē uiuit, uiuit De o. Alleluia
 alle lu ia.

Mortuus

M Ortuus est enim mor. est enim ppter delicta nostra,
 & re sur re xit propter iustificationem nostram.
 Quod autem ui uit, uiuit De
 o. Alle lu ia. alle lu ia.

M Ortuus est em *ij.* propter delicta no
 stra, Et surrexit propter iusti fi ca ti o nē no
 stram. Quod autem ui uit, uiuit Deo.
 Alle lu ia, alle lu ia.

Bb 4 DeDorio

Dodecachordi De Dorio Modo exempla,

Caput

XVII.

Hic Modus optimo iure primus erat, cum ueneranda grauitate, tum sublimi quadam & inenarrabili maiestate. Sed quia quarta diapa-
son speciei erat, māsit nobis, ut Sexius in hoc ordine. Vulgus, tācēti
nescit, itrenuē adhuc eius dignitatem tueretur ac defendit, atq; a dīoprimum
facit. Cuius causa nobis dicta est, cap. 7. prioris uoluminis. Nunc eius can-
tiones multarū uocum tractabimus, non ex dignitate, ut certe decebat, sed
ex usu, uno alteroue exēplo adducto, ne nihil de illo dixisse arguamur. Est
enim uulgarissimus, & multæ cantionum Chiliades ad hunc facta inueni-
untur. Quis est enim Symphonetes, qui non in hoc Modo aliquando Di-
uæ uirginis Salutationem tentauerit, idq; frequenter cum aliorum amula-
tione, quo contentionis genere libēter certabat Iacobus Hobrecht, ut qui
copia omnes suæ ætatis cantores (quod in missa Hercules dux Ferraria,
uifuse est uoluisse ostendere) superabat, quicquid enim conabatur dicere Car-
mē erat, ut ille ait. Magnifica est eius ad diuam Virginē Salutatio ad hunc
intonata Modum. Nos quatuor breuia eius ponemus exempla. Primum
Gregorij Meyer, Monada, ex qua Dyas. Vbi bellissime Modus inter De-
d decurrit. Et Basis sub Themate in diapente post treis semibreueis. Alter-
rum Duūm Antonij Brumel ex Missa Festiuali (Sic enim appellauit) do-
ctum iuxta atq; iucundum, & utraq; uoce Modum pulchre representans.
Tertiū Trium, Thomæ Tzamen Aquagranensis, qui Adam Iuuenis, cu-
ius in Iodoco meminimus, præceptor fuit. Quartū quatuor uocū Ioannis
Mouton Galli Regis Frāncisci, cum ego Luicciæ degerē, Symphoneta.

Monados in Dorio exemplū

Author Gregorius Meyer.

Dyados

Dyados in Dorio exem-

plum Antonij Brumel.

Q Vi ue nit
In no mi ne
Do
mi ni.
Q Vi ue nit
In no mi ne
Do
mi ni.
Dorij